

Ján Adamus

Ty si ten, ktorý má prísť...

Ján bol v žalári. Keď počul o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov opýtať sa: „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo, máme čakať iného?“ Ježiš im odpovedal: „Chodte a oznámte Jánovi, čo počujete a čo vidíte: Slepi vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium. A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší.“ Keď odchádzali, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: „Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu zmietanú vetrom? Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka oblečeného do jemných šiat? Ved' tí, čo nosia jemné šaty, bývajú v kráľovských domoch. Teda čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, viac ako proroka! Lebo to o ňom je napísané: „Hľa, ja posielam svojho posla pred tvojou tvárou a on pripraví cestu pred tebou.“ Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on.“

(Mt 11, 2- 11)

V živote nastanú situácie, kedy musí človek ukázať „vlastnú tvár“. Nemôže sa za nikoho schovať a musí k danej problematike zaujať jasné stanovisko. Práve tieto vypäté situácie niektorí ľudia nedokážu zvládnuť, a tak nastupujú výhovorky, hnev, nadávky, alebo pozícia „mŕtveho chrobáka“. Vtedy hovoríme, že človek si nasadil masku, aby nemusel riešiť dôležitú vec.

Dnešné evanjelium nám predstavuje človeka bez masky, ktorý je charakterný a čestný. Je to Ján Krstiteľ. Svoje pozitívne vlastnosti ukazuje práve v kritických situáciách, keď musí zaujať jednoznačný postoj. V čom sa prejavovala Jánova veľkosť?

V prvom rade to bola pokora. Uznajme, aké významné postavenie mu Boh zveril! Má ohlásiť príchod Mesiáša a on to nezneužije. Jasne hovorí: Ja nie som ten, za koho ma pokladáte. Ale, hľa, po mne prichádza ten, ktorému nie som hoden rozviazať obuv na nohách. Ďalším znakom jeho charakternej povahy je pravdovravnosť. Nebojí sa vážených náboženských predstaviteľov, a keď si to zaslúžia, nazýva ich hadím plemenom. Nemá strach ani z Herodesa, a keď videl jeho nemravný život, veľmi jasne a jednoznačne povedal: Nesmieš žiť s manželkou svojho brata. Všimnime si ešte jednu úžasnú vlastnosť jeho povahy. Je ochotný za svoje presvedčenie trpieť, aj zomrieť. Nenárokuje si, aby ho Boh dajakým záračným spôsobom vyslobodil z väzenia. Nad vlastný život postavil starostlivosť o to, aby národ viedli morálni ľudia, ktorí nebudú

svojím životom na pohoršenie. Zachoval si svoju tvár až do chvíle, keď ju sťatú priniesli z väzenia a podali Herodiade. Preto Ježiš právom povedal: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ.

Z týchto slov vidíme, že v Božích očiach sú veľkí tí, ktorí majú pevný charakter. Môžeme to však povedať o sebe? Sme charakterní ľudia? Ľudia bez masky?

Tí, ktorí prežili klinickú smrť, hovoria, že v istom okamihu mohli ako na filmovom páse sledovať svoj život. To by sme teraz mali urobiť aj my a v duchu prebehnúť celý svoj život a sledovať naše postoje k dôležitým veciam. Život si môžeme rozdeliť na oblasť rodinnú, náboženskú, pracovnú, spoločenskú alebo politickú a sledovať, ako sme sa v jednotlivých okamihoch správali. Boli sme deťom vzorom v našich náboženských postojoch? Môžu naše deti povedať, že ich rodičia pevne stoja za tým, čo hovoria? Dali sme deťom do života pevné zásady? Alebo sme ich učili, že iba ľudia s pretvárkou a falošnosťou sa môžu v živote uplatniť? Čo by o nás povedali kolegovia v práci? Ukázali sme, že máme pevnú morálku a kresťanské zásady? Nehanbili sme sa vyznať vieru? Mali sme úprimný záujem angažovať sa vo veciach verejných? Raduje sa v tejto chvíli Ježiš z nás?

Vzorom charakterného človeka bol pápež Ján Pavol II. Viackrát na svojich misijných cestách navštívil Afriku, kde veľa ľudí žije v biede. Možno niektorí dúfali, že vyzve svet k revolúcii proti bohatým, ale on to neurobil, lebo hlásal Ježišovu pravdu a lásku všetkým bez rozdielu. Pápež neschvaľoval biedu, ale ani neponúkal krvavé riešenie problémov. Veril, že určitý stupeň blahobytu sa dá dosiahnuť len pokojnou cestou. Inokedy zasa navštívil krajiny s vysokou životnou úrovňou. Tam od neho mnohí čakali, že povolí rozvody, a tak oslabí kresťanskú morálku a stane sa iba dajakou bábkou. Noviny vtedy vypisovali, koľko katolíkov odpadá od Cirkvi len preto, lebo pápež nechápe modernú dobu a jej potreby. A hoci v mnohých krajinách bolo jeho prijatie vlažné, aj tam hlásal Božie zákony a Ježišovo učenie. Nech prišiel hoci kde, pochválil, čo bolo dobré a varoval pred tým, čo mohlo ohroziť tamojší náboženský a spoločenský život. Tak sa správal človek, ktorý miloval pravdu a veril, že ľudstvo môže zachrániť len Božia pravda.

Takí máme byť aj my a musíme si uvedomiť, že je veľkým darom, keď človek nepotrebuje masku a každému sa priamo dokáže pozrieť do tváre. Preto sa snažme v tomto týždni v dennej modlitbe prosiť: Bože daj, aby sme poznali pravdu o sebe a daj nám silu sa zmeniť.

*Stvoriteľ sveta hviezdneho,
ty večné Svetlo veriacich,
Spasiteľ všetkých, Ježišu,
počuj hlas vrúcne prosiacich.*

*Ľúto ti bolo človeka,
čo stál pred smutným zánikom;
prišiel si liečiť hynúcich
a podať ruku hriešnikom.*

*Keď plnosť času nadišla,
jak ženich Cirkvi spanilej
vychádzaš z izby zamknutej:
spod srdca Panny Márie.*

*Pred tvojou mocou nesmiernou
stvorenie všetko skláňa sa,
zem celá, alebo vysoké
tebe poddané koria sa.*

*Vrúcne ťa, Kriste, prosíme:
budúci Sudca všetkých nás,
pred zradným šípom diablovým
ochráň nás teraz, v každý čas.*

*Sláva buď, Kriste, Kráľ dobrý,
Tebe i Bohu Otcovi,
na večné veky sláva buď
aj Duchu Tešiteľovi. Amen.*

Ty si ten, ktorý má prísť?

(Mt 11, 2-11)

Ján bol v žalári. Keď sa dopočul o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov... „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného? ... „ Chodte a oznámte Jánovi, čo počujete a čo vidíte: slepí vidia, chromí chodia... a chudobným sa hlása evanjelium A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší.

„Ján sa ocitol uprostred totálne tmavej noci. Pohľad do budúcnosti zahmlievali úzkosti z neistej no isto sa blížiacej smrti. Pohľad do minulosti zas neistota z celoživotného omylu. A prítomnosť? Hrozné prostredie väzenia a zmetanie sa vo vlnách veľmi reálnych pochybností bez akejkoľvek opory. Do toho všetkého sa Ján dozvedal o Ježišom nadšenom ohlasovaní, ktoré sa však dialo úplne inak, než si ho predstavoval a než ho predpovedal Ján potreboval aspoň kúsok istoty. Našťastie sa nezamotal tým, že by ju hľadal v sebe. Ocitol by sa tak v labyrinte, v ktorom by sa načisto stratil. Urobil to najlepšie, čo mohol: poslal svojich dvoch učeníkov za tým, koho sa to všetko týkalo, priamo za Ježišom. Ježiš Jánovi odpovedá rečou skutkov. Tie vo vlnách úzkostí a neistôt nepodliehajú vplyvu emócií a majú svoju objektivitu a stálosť. Zvlášť ak v Ježišom prípade znamenali doslovné naplnenie dávnych prorociev. Uveriť znamená nie nájsť pokoj a istotu, ale kráčať a konať aj v neistote a tme. To je vtedy jediná istota...!

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Sviatosť zmierenia vo Vištuku:

V sobotu 17.12. v čase 9:30 - 11:30 hod. budú v našej farnosti viacerí kňazi - spovedníci. Prosím deti, mládež aj vás, bratia a sestry, využime tento pozhnaný čas a pripravme sa na dobrú sv. spoveď.

Návšteva chorých:

Prihláste ich v sákrstii kostola. Navštívim ich v utorok 13. decembra.

Začiatok: 8:30 dolný koniec (na Báhoň), Polanka, stred dediny a napokon cesta na Modru.

Spovedanie v okolitých farnostiach:

nedeľa	11.12.	Dubová	14:00 - 16:00
štvrtok	15.12.	Štefanová	16:00 - 17:00
piatok	16.12.	Dolňany	16:00 - 18:00
sobota	17.12.	Modra	15:30 - 18:00
nedeľa	18.12.	Pezinok	14:30 - 18:00
pondelok	19.12.	Častá	16:00 - 18:00
utorok	20.12.	Budmerice	16:00 - 18:00

Stat' sa pokrmom

Ja nedokážem žiť s Bohom ako vy, pán farár. Ja si na Boha nespomeniem, ako je deň dlhý...“ Možno aj preto, že si ešte Boha nepozval do svojho srdca, aby v ňom prebýval stále. „Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom“ (Jn 6, 56). Ak však ani neviem, že Boh zostáva v mojom srdci, ako s ním môžem žiť?

Ale zostávaním v ňom sa to nekončí, Pán má s nami ešte väčšie zámery. Sme poslaní, aby sme žili z Boha, ako z neho žil Ježiš. A ako Ježiša poslal do sveta Otec, tak on posla do sveta nás, aby sme sa my sami stali chlebom pre tento svet. Aby ľudia prichádzali a brali si z nás, aby sme sa stali „pokrmom“ pre druhých - ako to vraj stojí na náhrobku Alberta Schweitzera, lekára v nemocnici v Lambaréné; „Zjedli sme ho. Bol dobrý až do konca.“

Svet je hladný po láske. Ale ak nečerpám zo samotného Boha, ktorý je láska, čoskoro nebude z čoho dávať. „Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa“ (Jn 6, 57).

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD. „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 3.adventnom týždni - (A)

12.XII. pondelok

17:00 Za ě Jozefa a Helenu Oravcových, dcéru, syna a zaťa

13.XII. utorok

17:00 Za ě Marka Tomašoviča, rodičov a starých rodičov

14.XII. streda

17:00 Za ě Antona a Zlaticu Kulifajových

15.XII. štvrtok

06:30 Na úmysel otca arcibiskupa (roráty)

16.XII. piatok

08:00 Na úmysel otca arcibiskupa

17.XII. sobota

08:00 Za ě Rudolfa a Vlastimilu, Petra a vnuka Petra

Upratovanie kostola: 76-100

18.XII. 4. Adventná nedeľa - (A)

08:00 Za ě Jána a Annu Širokých

Lektori: Blahová M., Jurčovičová M.

11:00 Za farníkov

Lektori: Kosnáčová T., Šustová D.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

12.XII. pondelok	Panna Mária Guadalupská - Esp
13.XII. utorok	Sv. Lucia, panna a mučenica - Sp
14.XII. streda	Sv. Ján z Kríža, kňaz a učiteľ Cirkvi - Sp
15.XII.štvrtok	Sv. Valerián, biskup
16.XII.piatok	Sv. Adelaida (Adela) cisárovná
17.XII.sobota	Sv. Modest, biskup

2. POĎ ZA MNOU

(Mk 2,13 – 17)

Znova vyšiel k moru. Celé zástupy prichádzali k nemu a on ich učil. Ako šiel okolo, videl na mýtnici sedieť Alfejevho syna Léviho a povedal mu: „Poď za mnou!“ On vstal a išiel za ním. Keď potom Ježiš sedel v jeho dome za stolom, stolovali s ním a s jeho učeníkmi aj mnohí mýtnici a hriešnici, lebo ich bolo mnoho a nasledovali ho. Keď ho zákonníci zo skupiny farizejov videli jesť s hriešnikmi a mýtnikmi, hovorili jeho učeníkom: „Prečo jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?“ Ježiš to začul a povedal im: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“

Uvažujme:

Pán Ježiš vyšiel znova k moru. Prichádzajú k nemu celé zástupy a on ich učí. Hoci má pred sebou nespočetné množstvo ľudí, všimá si aj jednotlivca -vidí na mýte sedieť Léviho. Vyzve ho: „Pod' za mnou!“ (Mk 2, 14a) Léviho odpoveď evanjelista opisuje slovami: „On vstal a šiel za ním“ (Mk 2, 14b). Opakuje sa schéma skutočnosti povolania: osobné stretnutie — osobná výzva — osobná odpoveď. Pán Ježiš sa nevenuje iba množstvu ľudí, nie je zameraný iba na masu, ale svoju lásku, pozornosť a záujem venuje aj jednotlivému človekovi. Je správne na to nezabúdať. Ježiš nechce stratiť ani jedného. Nevedie si však štatistiku úspešnosti a neúspešnosti svojho apoštolátu.

Prekvapovať môže tiež, že povie Lévimu: „Poď za mnou!“ (Mk 2, 14a), a pritom on ide do Léviho domu. Ísť za Ježišom, nasledovať ho znamená predovšetkým mať spoločenstvo s ním, byť s ním a myslieť jeho myslením, hovoriť jeho slovami, konať ako on.

Keď sa farizeji pohoršujú nad stretnutiami Ježiša s hriešnikmi, odpovie, že prišiel práve kvôli nim - nie kvôli zdravým, ale kvôli chorým a hriešnym.

Ísť za Ježišom bude odteraz znamenať neodvracať sa od žiadneho človeka a neuzatvoriť sa pred nikým. Pán Ježiš chce, aby sme zaujali jeho postoj.

Povzbudíme sa:

Ján Pavol II. sa ako apoštol Ježiša Krista tiež stretal s veľkými zástupmi. Venoval sa obrovským masám ľudí. No pritom jeho pozornosti neunikol konkrétny človek, jednotlivec. Vo väzení navštívil atentátnika, ktorý na neho strieľal.

Pýtajme sa:

Oživujem si dar povolania osobnými stretnutiami s Pánom Ježišom? Zachytávam vo svojom každodennom živote Ježišov pohľad, ktorý upiera aj na mňa? Znamená Ježišova výzva ísť za ním pre mňa podnet k osvojovaniu si jeho zmysľania a postoja? Sú pre mňa v apoštoláte dôležité iba masu ľudí, alebo sa viem s rovnakým záujmom venovať aj konkrétnemu jednotlivcovi? Podobám sa Pánu Ježišovi svojím postojom k hriešnikom? Uvedomujem si kňazské poslanie venovať sa chorým a hriešnym?

Konajme:

Pri dnešnej adorácii sa budem modliť za všetkých, ktorí sú mi zverení, osobitne za tých, ktorí to najviac potrebujú -

za chorých na duši i na tele, za hriešnych... Na niektorých si aj konkrétne spomeniem.

Modlime sa:

Milosrdný Ježišu, svoju lásku si preukazoval všetkým. Nikoho si z nej nechcel vynechať alebo vylúčiť. Aj mňa voláš, aby som ťa v tom nasledoval.

Prosím ťa o milosť, aby som si vážil každého človeka, aby sa každý mohol cítiť v mojej prítomnosti milovaný.

Pomôž mi prekonávať všetky predsudky, ktoré som si vytvoril sám alebo mi ich podsunuli druhí.

Daj, nech viem, že ísť za tebou znamená zmysľať ako ty, milovať ako ty, byť ako ty.

Jozef Šuppa SJ „Byť s Ježišom“-meditácie nad Markovým evanjeliom

Dôvera

Nespoliehaj sa na nič iné, len na odvalu, ktorú Boh deň čo deň rozdáva takpovediac po halieri.

Georges Bernanos

Dieťa prechádza cez cestu a zrazí ho auto. Odvezú ho do nemocnice a musia ho operovať. Pri nehode stratilo veľa krvi, preto ho teraz trápí strašný smäd.

„Prosím, prosím si trochu vody!“ obráti sa na sestričku.

„Nie, nie, dieťa moje, pred operáciou ti nemôžem dať vodu.“

Ale dieťa to nechápe. Cíti čoraz mučivejší smäd a s vysušenými perami sa obráti na lekára: „Prosím, prosím si trochu vody!“

„To je teraz pred operáciou vylúčené,“ rozhodne povie lekár.

Dieťa to nechápe a smäd ho trápí čoraz väčšmi.

Vtom sa otvorí dvere a vojde otec dieťaťa. Ihneď v ňom ožije nová nádej. Otec môže preň urobiť len dobré, iste ho nenechá trápiť sa smädou a dá mu trochu sa napiť. Ved' ako by mohol vidieť svoje dieťa tak trpieť! A hneď sa naň obráti: „Prosím, prosím si trochu vody, len trošičku!“

Čože? Ani otec mi nič nedá? Vari chcem priveľa? Ved' z vodovodu prúdom tečie voda! Či je to priveľa, keď smädny pýta trochu vody? A ja to už nevydržím! A toto má byť môj otec, ktorý ma vraj má rád?

A dieťa zapochybuje o svojom otcovi. A otec? Či neprišiel práve v tejto chvíli z lásky k svojmu dieťaťu? Či láska nemusí byť niekedy aj tvrdá, nemusí vedieť povedať aj „nie“?

To je iba prirovnanie, iba malé podobenstvo o veľkej otcovskej láske Pána Boha. Netreba ho podrobne vysvetľovať. Zakončíme ho veršom z kostolnej piesne:

Jedna je loď, ktorá vodí ľudstvo plavbou života, ktorá pevnú cestu brodí, nikdy sa nestroskotá. Loď tá jedna, to je viera v pravdu Kristom zjavenú, kto jej srdce neodpiera, sväto kráča k spaseniu.

Max Rosler „Skoré uzdavenia“

Fascinujúce obrazce z lišajníkov

Hoci prostredie nebotyčných skál a útesov je neobyčajne skúpe na výskyt rastlín a živočíchov, živé prírodniny, ktoré sa v tomto chudobnom biotope usídlili a zvolili si ho za svoj pravý domov, predstavujú skutočné

skvosty pozemského sveta. Najvzácnejšie prírodné poklady na zemi sa vyskytujú niekedy na pustých miestach, kde by sme ich vôbec, ale vôbec nečakali. Matka príroda to jednoducho tak zariadila, že do skúpeho prostredia obsadila málo živých prírodnín, zato ich obdarila priam nadprirodzeným výzorom a sfarbením, ktoré človeku s hlbokým estetickým cítením doslova vyraďajú dych.

Lišajníky sú priekopníkmi života na skalných pustatinách. Uchytia sa v nehostinnom prostredí, kde by sa iné rastliny neuživil. Postupne skalný podklad zušľachtujú a takto pripravujú vhodné prostredie pre vyššie rastlinné životné formy. Obrazce, ktoré vytvára na vápencových skalách diskovité múrové, doslova vyraďajú človeku dych. Ak je obdarený aspoň troškou fantázie, dokáže v týchto lišajníkových obrazcoch vidieť rôzne postavy alebo karikatúry. Už zďaleka sú títo rastlinní prvousadlíci na skalách nápadní, skalnému podkladu dodávajú charakteristický farebný odtieň a tak toto nehostinné prostredie mimoriadne skrášľujú. Nečudujem sa preto murárikovi červenokrídlemu, skaliarovi pestrému alebo vrchárke červenkastej, že vari aj pre túto mimoriadne krásnu lišajníkovú výzdobu si tieto tri operence vybrali toto púste prostredie za svoj pravý domov.

Skúsme sa aj my aspoň trochu pripodobniť k lišajníkom. Staňme sa priekopníkmi kresťanského života v dnešnej civilizovanej spoločnosti, zušľachtujme ju a pripravme v nej pre dorastajúcu generáciu vhodné prostredie pre vyššiu duchovnú formu života pod vedením sprievodcu Ježiša Krista.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Adventné zamyslenie

Nech sa ešte raz v dejinách sveta prejaví nekonečná spasiteľná moc vykúpenia: moc milosrdnej Lásky. Nech ona zastaví zlo! Premení svedomia! Nech v tvojom Nepožkvrnenom srdci zjaví pre všetkých svetlo Nádeje!

Svätý Ján Pavol II.

Nástenné hodiny

Vždy som si prial nástenné hodiny. Ich šum vytvára pokoj, pohodu, sviatočnosť aj tajomstvo... Ich hlboké úderky vytvárajú zvláštnu atmosféru. Už niekoľko rokov visia v mojej pracovni. Každú sekundu kyvadlo urobí výkyv. Podľa niektorých to upokojuje. Večer, keď sa všetko stíši, ich pravidelné tikanie naplňuje celú miestnosť. Každá sekunda - jeden úder kyvadla. Každá sekunda - jedno zatikanie.

Náš život však nepočítame na sekundy. Zvyčajne na roky. Sedemdesiat, osemdesiat rokov. Iba v osobitných prípadoch, pri ťažko chorých alebo zomierajúcich, počítame niekedy na týždne, dni, hodiny...

Deti rozmýšľajú ináč. Ešte nie do postele! Ešte päť minút zostať hore, už len päť minút! Päť minút je rozhodujúcich!

Moje nástenné hodiny majú okolo 100 rokov. To vlastne nie je vek pre hodiny. Keď ide o človeka, povie sa už pri sedemdesiatke, že je to pekný vek. Čo myslíte, koľko sekúnd je takých 70 rokov? Koľko sekúnd má 70-ročný život?

Ak som to dobre vypočítal: 2 miliardy dvestosedem miliónov päťstodvadsaťtisíc sekúnd. Dve miliardy v eurách je nepredstaviteľne veľa. Ale keď sa to vzťahuje na náš život?! Možno sme si toto číslo predstavovali omnoho vyššie. Bilióny alebo trilióny. Pritom je to len niečo viac ako 2 miliardy (!). Vlastne malé číslo. Päťdesiatnik žije len viac než 1 1/2 miliárd sekúnd. Akoby tieto hodiny bili miliónkrát, akoby sa kyvadlo pohlo miliónkrát. A predsa nič v našom živote sa nevráti. Ani jedna sekunda. Každý okamih má pre nás cenu, má osobitnú hodnotu. Vyplatí sa preto uvažovať o otázke, ako zaobchádzame s časom. Ako zaobchádzame s tými približne 2 miliardami sekúnd. V nich je zahrnutý aj dnešný deň, skoro 30 000 sekúnd dnes na pracovisku.

Existujú aj situácie, v ktorých sú pre nás minúty a sekundy veľmi dôležité. Tých päť minút, ktoré uberieme pri vstávaní, hoci budík bol dosť nepríjemný. Krátke stretnutie, ktoré má však trvalý vplyv. Vedľa bezvýznamných sekúnd existujú aj okamihy, ktoré pretrvávajú. Nejde o to neustále hľadieť na hodinky. Koľko mám ešte času? A neustále konštatovať, že na nič nemáme čas.

Možno ste už videli v starých listoch, rukopisoch alebo knihách tie tri zvláštne písmená s. c. j. To je stará skratka pre termín *sub conditione Jacobi*, čo by sme mohli preložiť: za podmienky Jakuba. Myslí sa pritom na jedno miesto v liste sv. Jakuba: „Ak Pán bude chcieť, budeme žiť a urobíme toto alebo ono“ (Jak 4,15). To písali naši starí či prastarí otcovia často vo svojich listoch, najmä voľakedy z ďalekej Ameriky. Dokonca cez vojnu sa to ešte našlo na niektorých pohľadniciach. „Keď Boh chce a my budeme žiť.“

Vážna a upokojujúca myšlienka! Možno sa cez ňu dostať o rozhodný krok ďalej aj vo viere. Sme v Božích rukách! Preto je možné dať sa unášať hodinami - sekundu za sekundou - a prežívať okamih bez strachu, že ho stratíme. Uverme teda, v tomto duchu, pokojnému pohybu „pendloviek“, tomu prikývnutiu okamihu. Prijmeme pokojné a predsa činné konanie kresťana, ktorý vchádza do každej hodiny a dňa s dôverou, lebo všetko je Boží čas.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku